

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та
природокористування
Навчально-науковий інститут охорони здоров'я
Кафедра медико-психологічних дисциплін

08-03-27М

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання лабораторних робіт
з навчальної дисципліни
«Рефлексотерапія і фізіотерапія»
для здобувачів вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня
за освітньо-професійною програмою
«Фізична терапія, ерготерапія» спеціальності
227 «Фізична терапія, ерготерапія»
денної форми навчання

Рекомендовано науково-методичною
радою з якості ННІ охорони здоров'я

Протокол № 03 від 20.11.2020 р.

Рівне – 2020

Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт з навчальної дисципліни «Рефлексотерапія і фізіотерапія» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Фізична терапія, ерготерапія» спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» денної форми навчання [Електронне видання] / Подоляка П. С., Ногас А. О. – Рівне : НУВГП, 2020. – 20 с.

Укладачі: Подоляка П. С., кандидат медичних наук, в.о. завідувача кафедри медико-психологічних дисциплін; Ногас А. О., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, доцент кафедри медико-психологічних дисциплін.

Відповідальний за випуск: Подоляка П. С., кандидат медичних наук, в.о. завідувача кафедри медико-психологічних дисциплін.

Керівник освітньої програми Нестерчук Н. Є., доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор, завідувач кафедри фізичної терапії, ерготерапії.

© Подоляка П. С.,
Ногас А. О., 2020
© НУВГП, 2020

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ	5
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ	6
Лабораторне заняття № 1. Основні принципи та засоби класичної рефлексотерапії.	6
Лабораторне заняття № 2. Вчення про систему меридіанів та біологічно-активні точки.	7
Лабораторне заняття № 3. Спеціальна рефлексотерапія.	8
Лабораторне заняття № 4. Електропунктура. Електроміостимуляція.	10
Лабораторне заняття №5. Лазеротерапія і лазеропунктура. механізми лікувальної дії, методика проведення, показання до застосування.	11
Лабораторне заняття № 6. Методи впливу на біологічно-активні точки для надання невідкладної допомоги.	12
Лабораторне заняття № 7. Методика проведення електролікування та світлолікування.	14
Лабораторне заняття № 8. Лікування механічними впливами та штучно-зміненим повітрям.	15
Лабораторне заняття №9. Особливості застосування водолікування, грязе- та торфолікування.	16
Лабораторне заняття № 10. Лікування теплом і холодом.	17
Лабораторне заняття № 11. Пунктурна фізіотерапія.	18
Лабораторне заняття № 12. Фізіотерапія при різних нозологіях.	19
РОЗДІЛ 3. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ	20
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	20

ВСТУП

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Рефлексотерапія і фізіотерапія» є засвоєння головних принципів використання засобів і методів фізичної терапії у відновленні осіб різної категорії.

Рефлексотерапія древній метод лікування, при якому лікувальний ефект досягається шляхом впливу на біологічно активні точки за допомогою спеціальних медичних акупунктурних голок. Точки, що відповідають тому чи іншому органу, розташовані на тілі людини і в вушній раковині. В основі рефлексотерапії лежить уявлення, що організм це ціла, взаємопов'язана система і порушення функціонування якоїсь однієї частини тут же відгукується в іншій. Ще в давні часи було помічено, що різного роду дії на певні ділянки тіла людини приносять полегшення при ряді захворювань, а часом навіть виліковують від них. Зібрані за багато століть подібного роду знання сформували лікувальну систему.

В основі механізму дії рефлексотерапії лежать рефлекторні реакції нервової системи: місцеві, сегментарні та надсегментарні. Збудження аферентними шляхами нервової системи та асоціативними волокнами передається в різні сегменти спинного мозку, в стовбурні ретикулярні структури (ретикулярну формацію, таламус, гіпоталамус), кору великих півкуль головного мозку. Кора великих півкуль як головний аналізуючий і регуляторний центр організму формує у відповідь реакцію на рефлекторні дії.

Загальна фізіотерапія вивчає особливості фізичних факторів і механізм їхньої дії на організм людини в нормі та патології. Загальні механізми дії фізичних чинників необхідно розглядати з позицій взаємозалежних рефлекторних і гуморальних впливів на організм. У відповідь на подразнення рецепторних полів шкіри, слизових різноманітними фізичними чинниками настає рефлекторна відповідь організму, реалізована нейро-гуморальним шляхом у вигляді підвищення активності біохімічних процесів, поліпшення гомеостатичної рівноваги.

РОЗДІЛ 1

ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Тема 1. Основні принципи та засоби класичної рефлексотерапії.	2
2.	Тема 2. Вчення про систему меридіанів та біологічно-активні точки.	2
3.	Тема 3. Спеціальна рефлексотерапія.	2
4.	Тема 5. Електропунктура. Електроміостимуляція.	2
5.	Тема 5. Лазеротерапія і лазеропунктура: механізми лікувальної дії, методика проведення, показання до застосування.	2
6.	Тема 6. Методи впливу на біологічно-активні точки для надання невідкладної допомоги.	2
7.	Тема 7. Методика проведення електролікування та світлолікування.	2
8.	Тема 8. Лікування механічними впливами та штучно-зміненим повітрям.	2
9.	Тема 9. Особливості застосування водолікування, грязе- та торфолікування.	2
10.	Тема 10. Лікування теплом і холодом.	2
11.	Тема 11. Пунктурна фізіотерапія.	2
12.	Тема 12. Фізіотерапія при різних нозологіях.	2
	Разом	24

РОЗДІЛ 2 МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 1

**Тема: Основні принципи та засоби класичної
рефлексотерапії.**

Мета: Вивчити основні принципи та засоби класичної рефлексотерапії.

Завдання:

1. Розглянути основні принципи та засоби класичної рефлексотерапії.
2. Засвоїти механізми дії класичної рефлексотерапії.

Короткий виклад теми

Хворому потрібно коротко роз'яснити суть застосовуваного способу лікування, звернувши увагу на рефлекторний механізм його дії. Пацієнт повинен знати, що він буде відчувати при голковколіванні, які відчуття є основними і які другорядними. Отримана інформація допомагає хворому позбутися страху й тим самим більш активно співпрацювати зі спеціалістом.

Голкореклексотерапія відновлює приплив енергії, значно покращуючи стан хворого. Голки поживляють правильне вироблення енергії, відповідно, правильну роботу органу, якому належить даний меридіан разом з біологічно активними точками. Також стимулюється вироблення основних біологічно активних речовин, які регулюють роботу певного органу і організму в цілому.

І тому при рефлексотерапії досягається знеболювання, покращується кровообіг, знімаються запальні реакції, усувається спазм судин і м'язів, покращується живлення тканин, нормалізується робота нервової системи, підвищується імунітет.

Питання для співбесіди:

1. Які особливості методики застосування класичної рефлексотерапії?
2. Яка перевага рефлексотерапії перед іншими методами лікування?
3. Назвіть існуючі напрямки рефлексотерапії.

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 2

Тема: Вчення про систему меридіанів та біологічно-активні точки.

Мета: Вивчити систему меридіанів та біологічно-активні точки.

Завдання:

1. Вивчити ознаки та властивості біологічно активних точок.
2. Розглянути принципи гуртування точок в меридіани та їх локалізацію.
3. Засвоїти методи знаходження біологічно активних точок.

Короткий виклад теми

Біологічно активна точка (БАТ), або життєва точка – це невелика ділянка шкіри й підшкірної основи, у якій є комплекс взаємозалежних мікроструктур (судини, нерви, клітини сполучної тканини), завдяки чому створюється біологічно активна зона, що чинить вплив на нервові термінали й утворення зв'язків між ділянкою шкіри й внутрішнім органом. У цій точці відбувається посилене поглинання кисню, підвищується температура, знижується електричний опір шкіри, відзначається болючість при пальпації. Відповідно до сучасних уявлень, вплив на активні точки активізує глибоко лежачі сенсорні шляхи.

Розрізняють п'ять типів активних точок у залежності від їх анатомічного розташування й типу рецепторів: 1) точки в ділянці м'язів (рецептори – м'язові клітини); 2) точки в ділянці переходу м'яза в сухожилля (рецептори – нервові утворення сухожиль); 3) точки біля сухожилля (рецептори – пластинчасті тіла); 4) точки

біля суглобної сумки (тип рецепторів не виявлений); 5) точки в ділянці волосистої частини голови й в інших місцях (рецептори – вільні нервові закінчення). Діаметр активних точок змінюється залежно від стану людини.

З урахуванням локалізації, спрямованості дії та іннерваційних зв'язків точки підрозділяються на наступні групи: 1) точки загальної дії, які впливають на функціональний стан ЦНС; 2) сегментарні точки, розташовані в ділянці шкірних метамерів, що відповідають зоні іннервації певних сегментів спинного мозку; 3) спінальні точки, розташовані по вертебральній і паравертебральній лініях відповідно до місця виходу нервових корінців і вегетативних волокон, що іннервують певні органи й системи; 4) регіональні точки, розташовані в зоні проекції на шкіру певних внутрішніх органів; 5) локальні, або місцеві, точки, що переважно впливають на підлеглі тканини (м'язи, судини, зв'язки, суглоби).

Питання для співбесіди:

1. Ознаки біологічно активної точки.
2. Що таке «меридіан» в рефлексотерапії?
3. Локалізація меридіанів.
4. Що таке індивідуальний цунь?
5. Що таке пропорційний цунь?
6. Класичний метод знаходження БАТ.
7. Апаратний метод знаходження БАТ.

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ №3

Тема: Спеціальна рефлексотерапія.

Мета: Вивчити використання засобів і методів спеціальної рефлексотерапії.

Завдання:

1. Знати механізми дії спеціальної рефлексотерапії.
2. Засвоїти використання засобів і методів спеціальної рефлексотерапії.

Короткий виклад теми

Термопунктура – вид теплового впливу на рефлексогенні зони.

В рефлексотерапії спосіб припікання (прогрівання) – “цзю терапія” займає важливе місце поряд з акупунктурою. В літературі можна зустріти й термін “моксатерапія” від назви рослини (полин), що використовується для припікання в Японії. Для термопунктури використовуються також інші джерела тепла або холоду з можливістю обмеженої по площі термічної дії дистантного або контактного типу.

При прогріванні, на відміну від акупунктури, вплив здійснюється в першу чергу на терморецептори шкіри, що обумовлює особливості цього способу рефлексотерапії. При дії теплового подразнення відбувається розширення капілярів шкіри, помірне пропотівання плазми и прискорення лімфообігу. Реакція з боку шкіри проявляється також і в підвищенні об'єму підшкірної клітковини, утворенні в неї численних кровоносних судин. Цими змінами можна частково пояснити добрий лікувальний ефект цзю терапії при різних захворюваннях шкіри.

Кріопунктура – застосування кріотерапії, як лікувального засобу на акупунктурні зони.

Питання для співбесіди:

1. Принципи проведення термопунктури.
2. Методика проведення кріопунктури.
3. Що таке «електроакупунктура»?
4. Дозування та техніка безпеки при виконанні електроакупунктури.

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 4

Тема: Електропунктура. Електроміостимуляція.

Мета: Вивчити методи електропунктури та електроміостимуляції.

Завдання:

1. Знати як застосовувати методи електропунктури.
2. Засвоїти застосування електроміостимуляції.

Короткий виклад теми

Різновиди рефлексотерапії, при яких вплив на точки акупунктури здійснюється електричним струмом, отримали назву *електропунктури* (поверхнева черезшкірна електростимуляція) і *електроакупунктури* (глибока електростимуляція через введені голки). Ці способи рефлексотерапії одержали значне поширення в результаті успішного застосування електроакупунктури з метою знеболення при хірургічних втручаннях.

Електричний струм може розглядатися як фізіологічно адекватний подразник нервових структур. Більш виражений ефект електростимуляції точок акупунктури в порівнянні з голковколуюванням визначається насамперед тим, що при пропусканні електричного струму можливий більш ефективний вплив навіть у тому випадку, якщо локалізація точки визначена не зовсім точно.

Метод електропунктури базується на синтезі класичної східної рефлексотерапії та традиційної західної медицини.

Питання для співбесіди:

1. Показання та протипоказання до використання засобів і методів електропунктури?
2. Яка локалізація точки акупунктури?
3. Хто вперше запропонував термін «електроакупунктури» ?
4. Який варіант фізіопунктури використовує електричну енергію?

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 5

Тема: Лазеротерапія і лазеропунктура: механізми лікувальної дії, методика проведення, показання до застосування.

Мета: Вивчити методи лазеротерапії і лазеропунктури.

Завдання:

1. Знати як застосовувати лазеротерапію у процесі фізичної терапії.
2. Засвоїти застосування лазеропунктури у процесі фізичної терапії.

Короткий виклад теми

Лазерне випромінювання (ЛВ) має електромагнітну природу, його фундаментальними властивостями є монохроматичність і когерентність. Монохроматичність характеризує сталість довжини хвилі, а когерентність – строго впорядковане протікання в часі декількох коливальних або хвильових процесів однієї частоти й поляризації. Джерелами ЛВ служать оптичні квантові генератори (ОКГ), лазери (скорочення від light amplification by stimulated emission of radiation – посилення світла в результаті вимушеного випускання випромінювання).

Для лазеропунктури поверхнево розташованих точок застосовують випромінювання червоного спектру, а для розташованих глибше – інфрачервоного спектра. Лазерне випромінювання низької інтенсивності від 1 до 10 Гц надає тонізуючу дію, а високої інтенсивності від 20 до 200 Гц – пригнічує активність органів і систем, заспокоює нервову систему. Основні ефекти лазеропунктури: зменшення інтенсивності реакцій запалення (протизапальний ефект), знеболювання, розслаблення гладких м'язів, що входять до складу стінок внутрішніх органів – шлунка, бронхів, сечового міхура і т.д. розширення судин, стимуляція процесів обміну в тканинах і відновлення клітинних і тканинних структур.

Питання для співбесіди:

1. Який механізм дії лазеропунктури?
2. Показання та протипоказання до застосування лазеропунктури.
3. Техніка безпеки при проведенні лазеропунктури.
4. Принципи дозування лазерного випромінювання при лазеротерапії.

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 6

Тема: Методи впливу на біологічно-активні точки для надання невідкладної допомоги.

Мета: Вивчити методи впливу на біологічно-активні точки для надання невідкладної допомоги.

Завдання:

1. Знати місце розташування біологічно-активних точок для надання невідкладної допомоги.
2. Засвоїти методи впливу на біологічно-активні точки для надання невідкладної допомоги.

Короткий виклад теми

Найважливіші точки для надання невідкладної допомоги: ТАЙ-ЮАНЬ, Р(І)9 – симетрична, на передній поверхні зап'ястя на 1,5 см вище нижньої складки з боку великого пальця.

ЦЗЮЙ-ЦЮЕ, J(XIV)14 – несиметрична, на передній серединній лінії на 2 см нижче кінця мечоподібного відростка грудини, над сонячним сплетінням.

ЦІ-ЧУН, E(III)30 – симетрична, на 2 цуні в сторону від передньої серединної лінії над верхньою гілкою лобкової кістки.

САН-ЦЗЯНЬ, GI(II)3 і ХОУ-СІ, IG(VI)3 – симетричні точки лежать на межі шкіри долонної й тильної поверхонь кисті, поблизу голівок п'ясткових кісток вказівного пальця (САН- ЦЗЯНЬ) і мізинця (ХОУ-СІ).

ЖЕНЬ-ЧЖУН, T(XIII)26 – несиметрична, на середній лінії під носом у верхній третині вертикальної борозни верхньої губи.

СИН-ЦЗЯНЬ, F(XII)2 – симетрична, на тилі стопи між голівками 1 й 2 плюснених кісток.

ТАЙ-ЧУН, F(XII)3 – симетрична, на тилі стопи в найбільш вузькому місці проміжку між 1 й 2 плюсненими кістками.

ЛІН-ТАЙ, T(XIII)10 – несиметрична, на задній серединній лінії під остистим відростком VI грудного хребця.

ШЕНЬ-ШУ, V(VII)23 – симетрична, на спині на 1,5 цуні убік від задньої серединної лінії на горизонтальній лінії між II й III поперековими хребцями.

ЖАНЬ-ГУ, R(VIII)2 – симетрична, на середині склепіння стопи. ГУН-СУНЬ, RP(IV)4 – симетрична, на межі тильної й підошовної поверхні стопи в поглибленні біля передньо-нижнього краю основи і плюснової кістки.

КУНЬ-ЛУНЬ, V(VII)60 – симетрична, на стопі в поглибленні між п'ятковим сухожиллям і зовнішньою кісточкою на рівні її центра. МІН-МЕНЬ, T(XIII)4 – несиметрична, на задній серединній лінії між остистими відростками II й III поперекових хребців.

ДА-ЧЖУЙ, T(XIII)14 – несиметрична, на задній серединній лінії між остистими відростками VII шийного й I грудного хребців.

ТЯНЬ-ЧЖУ, V(VII)10 – симетрична, на 1,5 цуня убік від задньої серединної лінії на межі волосистої частини голови.

ТЯНЬ-ЛЯО, TR(X)15 – симетрична, у верхній частині лопатки в надомній ямці на середині відстані між шиєю й зовнішнім кінцем ості лопатки.

Питання для співбесіди:

1. Охарактеризуйте техніку і методику голковколывання.
2. Які точки акупунктури використовують для зняття болю ?

3. Назвіть важливі точки для надання невідкладної допомоги.

4. Скільки точок використовують при сильному варіанті збуджувального методу?

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 7

Тема: Методика проведення електролікування та світлолікування.

Мета: вивчити методику проведення електролікування та світлолікування.

Завдання:

1. Засвоїти методику проведення електролікування.
2. Засвоїти методику проведення світлолікування.

Короткий виклад теми

Електролікування (електротерапія) це використання в лікувальних, профілактичних або реабілітаційних цілях електричного струму або ж магнітних, електричних та електромагнітних полів. Постійний струм низької напруги є адекватним подразником для людського організму, викликає в тканинах складні біофізичні, біохімічні процеси, різні фізіологічні реакції, що викликають лікувальний ефект. При проходженні його через тіло людини між електродами з'являється електрорушійна сила. Рідкі середовища організму у великій кількості містять електроліти, які розпадаються на позитивно заряджені іони-катіон і негативно заряджені іони-аніони.

Світлолікування розділ фізіотерапії, що з лікувальною та профілактичною метою використовує променеву енергію сонця і деяких штучних джерел світла. При поглинанні енергії світлового потоку атомами й молекулами тканин організму відбувається її перетворення на інші види енергії: теплову і хімічну.

Питання для співбесіди:

1. Як проводиться методика електролікування?
2. Як проводиться методика світлолікування?

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ № 8

Тема: Лікування механічними впливами та штучно-зміненим повітрям.

Мета: вивчити методи лікування механічними впливами та штучно-зміненим повітрям.

Завдання:

1. Засвоїти методи лікування механічними впливами.
2. Засвоїти методи лікування штучно-зміненим повітрям.

Короткий виклад теми

Механічні коливання в медицині використовують: інфразвукові (нижче за 16 Гц) для вібротерапії (1-200 Гц); звукові коливання (16-20000 Гц) для психотерапії (фонотерапія підібрана музика для лікування певних захворювань і записана на аудіокасетах, яка змінює діяльність серця, регулює співвідношення симпатичної і парасимпатичної систем).

Ультразвук застосовується в хірургії для літотрипсії (високоінтенсивний), УЗ-діагностики (низькоінтенсивний, з різною частотою; чим вище частота, тим поверховіше проникає ультразвук) і фізіотерапії (низької інтенсивності й стабільної частоти).

Зважаючи на актуальність знання основних понять лікування механічними факторами для реабілітації різних патологічних станів, загальну ціль засвоєння даного розділу можна сформулювати так: уміти обґрунтовано застосовувати масаж, мануальну терапію, ультразвук, витягнення хребта з урахуванням механізму дії, показань і протипоказань в лікуванні різних патологічних станів.

Питання для співбесіди:

1. Скільки в середньому триває курс лікування фізіотерапією більшості захворювань?
2. Що таке баротерапія?
3. Яка ділянка тіла не підлягає масажу під час проведення гідромасажу?

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ №9

Тема: Особливості застосування водолікування, грязе- та торфолікування.

Мета: Вивчити засоби та методи водолікування, грязе- та торфолікування.

Завдання:

1. Засвоїти засоби та методи водолікування.
2. Засвоїти засоби та методи грязе- та торфолікування.

Короткий виклад теми

Водолікування лікувальне застосування води. Поділяється на гідротерапію і бальнеотерапію. Гідротерапія лікувальне використання прісної води. Прісна вода (водопровідна, річкова, озерна) в лікувальних цілях використовується у виді обливань, обтирань, душів і ванн (загальних і часткових для кінцівок). У прісну воду часто додають різні ароматичні речовини (хвойний екстракт, шавлія та ін.), а також засоби для посилення впливу на кровообіг (скипидар, гірчиця).

Питання для співбесіди:

1. Які засоби водолікування застосовують в акушерстві?
2. Які допустимі види грязе- та торфолікування?
3. Які функціональні особливості водолікування?
4. Як застосувати грязе- та торфолікування в комплексі реабілітаційної програми?

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ №10

Тема: Лікування теплом і холодом.

Мета: Вивчити засоби та методи лікування теплом і холодом.

Завдання:

1. Знати засоби та методи лікування теплом.
2. Знати засоби та методи лікування холодом.

Короткий виклад

Лікування теплом використовується тоді, коли потрібно пришвидшити кровообіг, розслабити м'язи, зняти судоми, відновити рухливість. При спазмах, причиною яких є уповільнення кровообігу, теплі компреси діють як знеболювальне. Лікування теплом застосовують також тоді, коли виникають захворювання опорно-рухового апарату, вух, горла, носа та сечостатевої системи.

Холод також дозволить зменшити біль, проте його використовують тоді, коли потрібно зменшити притік крові до ураженої ділянки. Лікування холодом використовують при гострих травмах та набряках. Також лікування холодом застосовують при виникненні гематом, розтягнень та опіків

Питання для співбесіди:

1. Через що впливають на організм теплоносіями?
2. Вплив теплоносіїв на організм реалізується через...?
3. При чому застосовується теплолікування, як енергійний розсмоктуючий чинник?

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ №11

Тема: Пунктурна фізіотерапія.

Мета: Вивчити методи пунктурної фізіотерапії.

Завдання:

1. Засвоїти методи пунктурної фізіотерапії.
2. Знати механізм дії і принципи застосування пунктурної фізіотерапії.

Короткий виклад теми

Організм реагує на зміни в зовнішньому та внутрішньому середовищі як цілісна система, спрямована на самозбереження та самовідтворення, завдяки діяльності трьох потужних інтегративних систем: нервової, ендокринної та імунної. Оптимальне функціонування найважливішої з них нервової забезпечується адекватною аферентною інформацією від ентерорецепторного, пропріорецепторного та екстерорецепторного апарату.

Модулюючи відповідним чином потік аферентних імпульсів, ми отримуємо змогу модифікувати і роботу нейроендокринної і імунної систем, впливати на перебіг саногенетичних реакцій організму у бажаному напрямку. Звичайно, система модулювання аферентної імпульсації повинна бути максимально диференційованою і точною як по топографії рецепторних полів, що стимулюються, так і по різноманіттю і силі стимулюючих подразнень.

Питання для співбесіди:

1. Показання і протипоказання до використання засобів і методів пунктурної фізіотерапії.
2. Принципи лікувальної дії пунктурної фізіотерапії.
3. Застосування пунктурної фізіотерапії у лікарняному та післялікарняному періодах реабілітації.

ЛАБОРАТОРНЕ ЗАНЯТТЯ №12

Тема: Фізіотерапія при різних нозологіях.

Мета: Вивчити загальну характеристику та застосування фізіотерапії при різних нозологіях.

Завдання:

1. Знати механізми лікувальної дії фізіотерапевтичних процедур.
2. Засвоїти застосування фізіотерапії при різних нозологіях.

Короткий виклад теми

Фізичні лікувальні чинники, як і інші засоби фізичної терапії викликають в організмі полісистемну реакцію. Вони впливають на крово- та лімфообіг, тонус судин, процеси мікроциркуляції, ферментативну активність і обмін речовин, імунітет, діяльність ЦНС і внутрішніх органів. Деякі фізичні чинники, енергія яких при вбиранні тканинами трансформується у тепло, окрім судинних реакцій, розкриття нефункціонуючих капілярів, прискорення кровообігу, покращання доставки кисню тканинам, стимулюють процеси терморегуляції, загартовують організм, діють антиспастично, болезаспокійливо. Вони підвищують захисні сили організму, його стійкість до дії несприятливих чинників зовнішнього середовища, знімають утому, прискорюють відновлення, діють на організм заспокійливо та збуджуюче. Це позитивно впливає на психіку хворого, зміцнює у нього впевненість в одужання.

Питання для співбесіди:

1. Які методи та засоби фізіотерапії застосовують в гінекології?
2. Які допустимі фізіотерапевтичні процедури в травматології?
3. Засоби, форми та окремі методики преформованих

фізичних факторів, які застосовують в кардіології.

4. Які загальні показання та протипоказання до використання засобів і методів фізіотерапії при різних захворюваннях?

РОЗДІЛ 3

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Вид контролю: 7 семестр –залік

Методи контролю

1. Поточний контроль
2. Підсумковий контроль
3. Модульний контроль
3. Залік.

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне тестування та самостійна робота												Підсумковий тест (залік)	Сума
Змістовий модуль № 1						Змістовий модуль № 2							
T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	40	100
1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6		
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5		

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка	
	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для екзамену
90 – 100	відмінно	зараховано
82-89	добре	
74-81		

64-73	задовільно	
60-63		
35-59	незадовільно, з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	незадовільно, з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Фізіотерапія: підручник (ВНЗ I–III р.а.). Н. П. Яковенко, В.Б. Самойленко. 2-е вид., випр. К. : ВСВ «Медицина». 2018. 256 с.
2. Брега Л. Б., Ногас А. О. Фізіотерапія: навчально-методичний посібник. Рівне, 2017. 150 с.
3. Григус І. М. Нетрадиційні засоби оздоровлення: навчальний посібник. Рівне : НУВГП, 2017. 242 с.
4. Практическое руководство по иглорефлексотерапии : Учебн. пособие/ Д.М.Табеева. 3-е изд М. : МЕДпресс-информ, 2014. 440 с.
5. Ногас А.О. Основи рефлексотерапії : навчально-методичний посібник. Рівне, 2012. 128 с.
6. Федорів Я.-Р. М., Філіпюк А. Л., Грицко Р. Ю. Загальна фізіотерапія : навч. посіб. Київ : Здоров'я, 2010. 222 с.

Допоміжна

7. Медична та соціальна реабілітація : навчальний посібник. За заг. ред. І. Р. Мисули, Л. О. Вакуленко. Тернопіль : ТДМУ, 2005. 402 с.
8. Медицинская реабилитация: Руководство для врачей. под ред. В.А. Епифанова. М. : Медпресс-информ, 2005. 328 с.